

Съ пристигането на Седмочисленниците въ България, тук се турила и основата на словено-българското просвещение. Не се минало много време и единът отъ тяхъ, Ангеларий, се поминалъ. Царь Борисъ испратилъ Наумъ, Савва и Лаврентий въ разни области на българска-та държава да проповѣдватъ Христово-то учение, да превождатъ свети-те книги на словено-български езикъ и да учятъ народа да чете и пише, а Климентъ, Гораздъ и Константинъ биле посветени за епископи на три епархии въ югозападна България. Климентъ билъ архиепископъ въ Велика (сега Струмица), въ срѣдня-та част на Македония; той ималъ до 3500 ученици, отъ които се появили много учители, дякони, свещенници, та около триста души отъ тяхъ той разпратилъ по разни страни въ България. За улеснение на народа и на свещенници-те, Климентъ съчинилъ на български, прости и лесно да се разбиратъ, много проповѣди за всички-те празници. Слѣдъ големи трудове за разпространяване на Христово-то учение и словенско-то просвещение между сжотечественници-те си, Климентъ се поминалъ на 27-и Юлия 916 година. И епископъ Константинъ написалъ едно учително евангелие, па и нѣкои книги превелъ отъ гръцкия на българския езикъ.

Както Климентъ, така и другаре-те му, съ помощта на царове-те Борисъ и Симеонъ, градили храмове, проповѣдавале Христово-то учение и просвѣщавале народа въ разни-те градове и области на широко-то българско царство. Въ България захванала да се явяватъ много книги, написани отъ моравски-те испажденници; появили се не само отъ гръцки или латински преведени книги, ами и първообразни съчинения: богословски и проповѣднически, по философията, словесность-та, история-та и други съчинения. Въ продължение на 60-70 години българска-та книжнина се обогатила съ много списания, въ които български езикъ се така очистилъ и обработилъ, щото станалъ черковенъ и книжовенъ езикъ на всички-те словене. На тоя старо-български езикъ сѫ написани всички-

които знаяле да пишатъ съ гръцки букви български рѣчи, па да е намѣрилъ и книги на български съ гръцки букви, та за по-лесно, притурилъ нѣкои бѣлѣзи къмъ гръцки-те писмена и съставилъ словено-българско-то азбуки. Но, както Кирилица-та, така и Глаголица-та има доста бѣлѣзи прилични на гръцки-те.